

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร
พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมและจรรยาบรรณ อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๑๔ (๒), (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

.....

- ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๙”
- ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้
- “มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- “สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- “อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- “จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของบุคลากร

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ และลูกจ้างส่วนราชการ
ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๒

จรรยาบรรณต่อตนเอง

.....

ข้อ ๕ บุคลากรพึงเป็นผู้ประพฤติตนมีศีลธรรมอันดี เหมาะสมกับวิชาชีพ ไม่กระทำการใด ๆ ให้เกิดความ
เสียหาย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียง และตำรงตนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๖ บุคลากรพึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ

ข้อ ๗ บุคลากรพึงมีความมุ่งมั่น คิดค้น สร้าง รักษา ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ และไม่ละเมิด
ทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๘ บุคลากรพึงเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย

ข้อ ๙ บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการ
แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ
ทักษะ ในการทำงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และต้องฝึกฝนตนเองให้แตกฉาน
และแม่นยำชำนาญ

ข้อ ๑๑ บุคลากรต้องไม่กล่าวอ้างหรือใช้สัญลักษณ์/ชื่อ ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัย
ไปกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์แห่งตน หรือในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๑๒ บุคลากรต้องละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน และต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงาน
ทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้างวานหรือใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อไปใช้ในการ
เสนอขอตำแหน่งหรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น

หมวด ๓

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

.....

ข้อ ๑๓ บุคลากรพึงยึดมั่นและปฏิบัติตามปรัชญา พันธกิจ วิสัยทัศน์ ปณิธาน วัตถุประสงค์ และนโยบาย
ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงมีส่วนร่วม ส่งเสริม และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เพื่อการพัฒนาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงร่วมสร้างและรักษา ชื่อเสียงและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงปฏิบัติงานด้วยความสุจริต และปราศจากอคติ ต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ชยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและนักศึกษาเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๘ บุคลากรพึงดูแล รักษา และใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า ระมัดระวังมิให้สิ้นเปลืองเสียหาย หรือสูญหาย และพึงระมัดระวังดูแล รักษาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เขียววิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

หมวด ๔

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้รับบริการ

.....

ข้อ ๑๙ บุคลากรพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านบทบาทหน้าที่การงาน และการดำเนินวิถีชีวิตส่วนตัว

ข้อ ๒๐ บุคลากรพึงมีความอิสระทางความคิดด้านวิชาการที่สร้างสรรค์ รับผิดชอบการเสนอความคิด และปฏิบัติตนอย่างเป็นกัลยาณมิตรกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยงาน และการแก้ปัญหาพร้อมกัน ตลอดจนเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

ข้อ ๒๒ บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ การจัดสวัสดิการ และการพัฒนาของบุคลากรในสังกัด ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๒๓ บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๒๔ บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๒๕ บุคลากรพึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๖ บุคลากรพึงเคารพเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยกย่อง ให้เกียรติในศักดิ์ศรีของเพื่อนร่วมงาน ไม่ทับถม ให้ร้ายป้ายสี พุดจาต่อเสียดหรือกลั่นแกล้งซึ่งกันและกัน โดยต้องรักษาสื่อเสียง เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๒๗ บุคลากรต้องไม่กล่าวร้ายหรือดูถูก คณาจารย์หรือบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัย ต่อหน้าบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก

หมวด ๕
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

- ข้อ ๒๘ บุคลากรพึงพัฒนาตนให้มีความสามารถและได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
- ข้อ ๒๙ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในทางสร้างสรรค์
- ข้อ ๓๐ บุคลากรพึงปฏิบัติตนโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกรบง้างด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์อื่นใด
- ข้อ ๓๑ บุคลากรพึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างต่อเนื่อง
- ข้อ ๓๒ คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัย ที่มีจรรยาบรรณนักวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- ข้อ ๓๓ คณาจารย์พึงรับผิดชอบ ตั้งใจ ใส่ใจใส่การสอนและพัฒนาศิษย์ให้รู้จริง ทำได้จริง สอนนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง พึงสอนและพัฒนาศิษย์อย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตากรุณาและเป็นธรรม
- ข้อ ๓๔ คณาจารย์พึงปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป ในด้านส่วนตัวและเรื่องการทำงาน
- ข้อ ๓๕ คณาจารย์พึงอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่ศิษย์ อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ข้อ ๓๖ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตา ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน โดยเสมอภาคและเป็นธรรม

หมวด ๖
บทลงโทษ

- ข้อ ๓๗ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการดังนี้
- (๑) ในกรณีที่เป็นความผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน
 - (๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 - (๓) ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้กับทะเบียนประวัติประจำตัวบุคลากร
- ข้อ ๓๘ ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณนี้ ให้ใช้บังคับกับบุคลากรโดยเคร่งครัด การไม่ยึดถือและปฏิบัติตาม หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ จนเป็นเหตุก่อให้เกิดความเสียหาย หรือสูญหายต่อบุคคล หรือทรัพย์สินของทางราชการ หากเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง หากเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อ
ประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย และเมื่อตีความ
และวินิจฉัยแล้วให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายนิสสัย เวชชาชีวะ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม